23 lutego: Świętego Polikarpa, biskupa i męczennika

Tekst Ewangelii (*J* 15,18-21): Jeżeli was świat nienawidzi, wiedzcie, że Mnie pierwej znienawidził. Gdybyście byli ze świata, świat by was kochał jako swoją własność. Ale ponieważ nie jesteście ze świata, bo Ja was wybrałem sobie ze świata, dlatego was świat nienawidzi. Pamiętajcie na słowo, które do was powiedziałem: "Sługa nie jest większy od swego pana". Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować. Jeżeli moje słowo zachowali, to i wasze będą zachowywać. Ale to wszystko wam będą czynić z powodu mego imienia, bo nie znają Tego, który Mnie posłał.

«To wszystko wam b?d? czyni? z powodu mego imienia»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj sam Jezus, wspominając wielkiego Ojca Kościoła, świętego Polikarpa, pokazuje nam wielki kontrast, jaki istnieje między byciem z Chrystusem a byciem ze świata. Tak jak prześladowali Jezusa Chrystusa, tak i Jego uczniowie będą prześladowani: «Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować» (J 15,20). Uczeń musi całkowicie utożsamiać się ze swoim Mistrzem i aby uczestniczyć z Jezusem Chrystusem w Jego zmartwychwstaniu, będzie musiał najpierw dzielić Jego Mękę. Historia pokazuje nam, że Chrystus i Jego Ewangelia zawsze byli dla świata znakiem sprzeczności.

Tak to rozumiał i tak żył święty Polikarp, urodzony w Smyrnie, w dzisiejszej Turcji, ówczesnej rzymskiej prowincji Azji Mniejszej, i zmarły jako męczennik w tym samym mieście, będąc biskupem tamtejszego Kościoła. Polikarp, którego imię oznacza “obfity owoc”, znał apostoła św. Jana i był jego uczniem; napisał list do chrześcijan w Filippi (Grecja), aby zachęcić ich do naśladowania Jezusa Chrystusa. W ten sposób pisał do pierwszych chrześcijan: «Przepasawszy biodra wasze służcie Bogu w bojaźni. Porzućcie pustą gadaninę i błędy tłumu, a wierzcie w Tego, który wzbudził Pana naszego Jezusa Chrystusa z martwych, dał mu chwałę i tron po prawicy swojej».

Jednym z największych niebezpieczeństw dla chrześcijan w czasach Polikarpa były z pewnością prześladowania, ale niebezpieczne były również dewiacje doktrynalne, które groziły odwróceniem wierzących od prawdziwej wiary i zniszczeniem Kościoła wewnętrznie, zagrożenia zawsze obecne. Są ludzie, którzy nazywają siebie wierzącymi, ale, jak mówi Jezus, «nie znają Tego, który Mnie posłał» (J 15,21). Dziś i zawsze jesteśmy wezwani do prawdziwego poznania Boga i naśladowania Jezusa Chrystusa, niech nam w tym pomoże wstawiennictwo św. Polikarpa ze Smyrny.